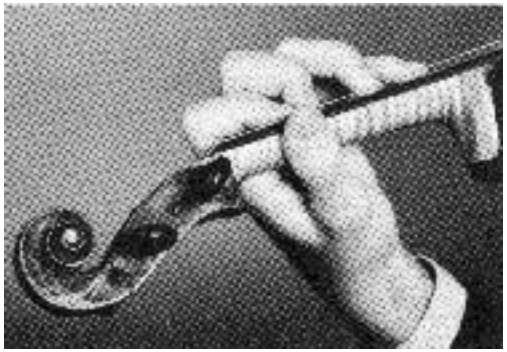

Slika 1

Postavka prstiju leve šake.
(Videti, takođe, slike 2-5)

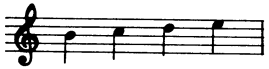

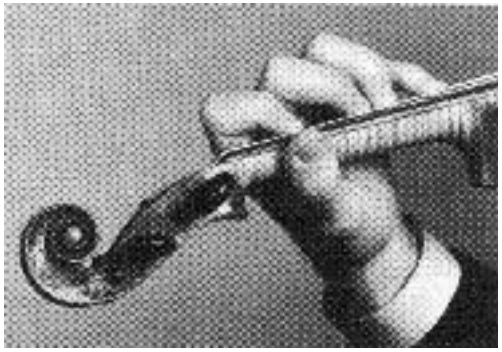

Slika 2

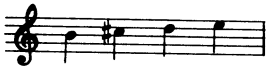

Slika 3

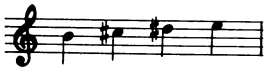

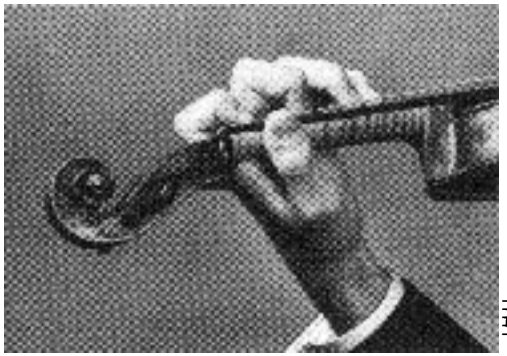

Slika 4

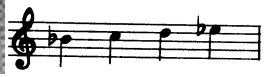

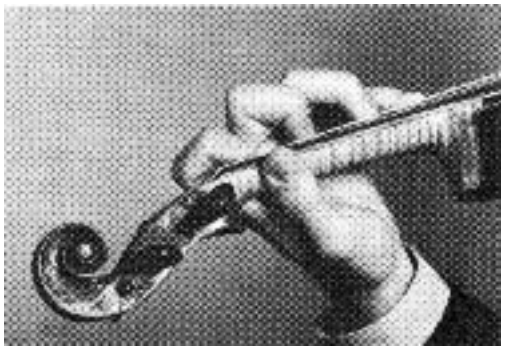

Slika 5

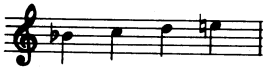

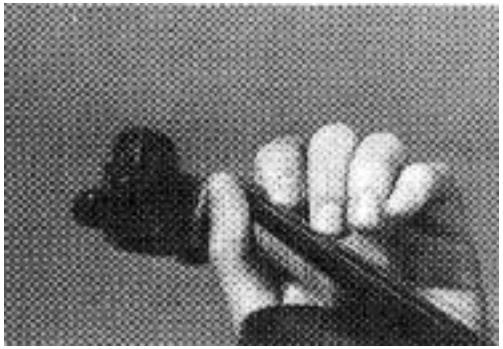

Slika 6

Tačka dodira vrha prsta sa žicom.

strane žice *G*), pošto tako ne izvršuje svoju pravilnu funkciju. Takav pritisak se, takođe, snažno ometa promene i vibrato. Palac ne treba da isuviše strči uvis, iznad hvatnika, jer takav položaj može uvećati škodljivi bočni pritisak. Kao u svemu, postoje izuzeci: dugačak palac će se, nužno, znatno dizati iznad ravni hvatnika, pošto prsti drugojačije neće moći da dopru do svojih pravih mesta na žicama. Takvu šaku valja naročito čuvati od bočnog pritiskanja. Suprotno tome, kratak palac moraće biti postavljen više ispod vrata instrumenta. Uopšte uzev, palac ne treba da bude ni potpuno opružen, ni suviše povijen, već pre postavljen približno zakrivljenosti vrata instrumenta.

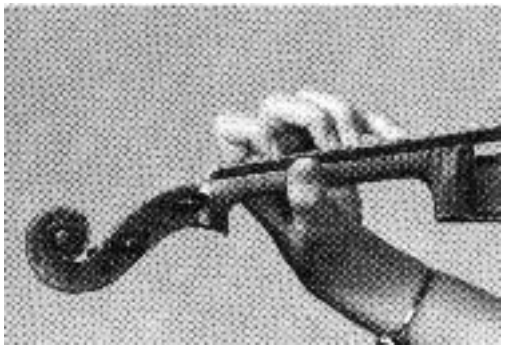

Slika 7

Postavljanje šake sa kratkim prstima.

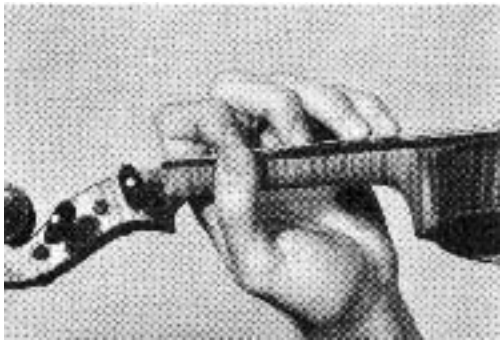

Slika 8

Postavljanje šake sa dugim prstima.

POKRETI LEVE ŠAKE

Ako se svedu na najjednostavnije oblike, pokreti leve šake su sledeći:

1. Vertikalni pokreti prstiju: njihovo padanje na žicu i njihovo podizanje sa žice. Ovo je u bliskoj srodnosti sa radom prstiju kod pijanistâ, a na violini se odvija bilo u okviru normalnog položaja šake, bilo u vezi sa ekstenzijama.

2. Horizontalni pokreti prstiju u okvirima jedne pozicije: klizanje prstom uz i niz žicu, dok šaka i palac ostaju u mestu. Ovo uključuje jednostavno polustepensko proklizavanje pri sviranju povišenih i sniženih tonova u okvirima jedne pozicije, kao i sve vrste ekstenzija nagore i nadole izvan osnovnog položaja u poziciji.

3. Prelazak sa jedne na drugu žicu: horizontalni pokret uglavnom kombinovan sa vertikalnim pokretom dizanja prstiju sa jedne žice i spuštanja na drugu. U nekim prilikama (na primer, izvesnim sekvencama seksti i kvarti) prelazak sa žice na žicu obavlja se horizontalnim tipom kliznog pokreta, bez potpunog odizanja prstiju sa hvatnika. Takav pokret iziskuje trenutno smanjenje pritiska prsta.

4. Klizni pokret prstiju i šake zajedno, radi promene pozicije.

5. Pokrti vibrata: izvedeni bilo prstom, šakom, rukom ili njihovim kombinovanjem.

Većina izvođača upotrebljava previše snage u svim radnjama leve šake. Oni prejako udaraju prstima, podižu ih previsoko i preterano snažno ih pritiskuju nakon dodira sa žicom. Svirati čitavo vreme na takav način ne samo da nije neophodno, već je i veoma štetno. Previsoko odizanje usporava rad prstiju tako što povećava razdaljinu koju treba savladati, a udaranje i pritiskanje može da uzrokuje opasne napetosti. Lagani pritisak, dovoljan da se žice zadrže uz hvatnik, to je sve što je najčešće potrebno.

Međutim, ponekad će snažnije udaranje biti prihvatljivo tamo gde muzika zahteva izvesnu perkusivnost u pasažima; ili